

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ

Гж1 591/12
09.05.2012. године
Н о в и С а д

У ИМЕ НАРОДА

Апелациони суд у Новом Саду, у већу састављеном од судија: Снежана Кецман, председник већа, Драгана Штрбац и Љиљана Влајковић Смук, чланови већа, у радном спору тужиоца Н. С. из К., чији је пуномоћник П. Ј., адвокат из Н., против туженог "Д. З. К." у К., чији је пуномоћник С. Б., ради поништаја анекса уговора, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Сомбору, судска јединица у Кули посл.бр. П1. 341/11 од 21. септембра 2011. године, на седници одржаној 09. маја 2012. године донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ жалба тужиоца и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Основног суда у Сомбору, судска јединица у Кули посл.бр. П1. 341/11 од 21. септембра 2011. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Сомбору, судска јединица у Кули посл.бр. П1.341/11 од 21. септембра 2011. године одбијен је тужбени захтев да се поништи тачка 5. Анекса уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности на раду број ..... од ..... године закључен између парничних странака с обзиром да коефицијент 8,98 одређен у том анексу не одговара Правилнику туженог о систематизацији радних места и Уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама, као ни пословима које обавља тужилац. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Против ове пресуде жалбу је изјавио тужилац из свих разлога прописаних чланом 360. став 1. ЗПП-а, са предлогом да другостепени суд пресуду: или преиначи и усвоји тужбени захтев, или укине и предмет врати на поновно суђење.

У одговору на жалбу тужени истиче њену неоснованост, предлаже другостепеном суду да је одбије и побијану пресуду потврди.

Након што је испитало правилност првостепене пресуде у границама предвиђеним чланом 372. ЗПП-а, веће овога суда налази да је пресуда донета без битних повреда одредаба парничног поступка, да је заснована на потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је од новембра ..... године запослен код туженог на неодређено време на пословима возача санитетског возила.

Услови прописани Правилником туженог за обављање послова наведеног

радног места су: трећи степен стручне спреме-смер друмског саобраћаја, годину дана радног искуства у струци, положен возачки испит "Б" категорије и физичка и психичка способност за обављање послова радног места. Тужилац има трећи степен стручне спреме образовног профила: возач моторних возила.

Уговорени послови ради чијег је вршења тужилац засновао радни однос су следећи: по писменом налогу ординирајућег доктора, доктора из Службе хитне медицинске помоћи и референта за саобраћај врши превоз болесника, при чему води бригу о болеснику током транспорта, смештаја у болницу, специјалистичког прегледа и превоза до здравствене установе или стана болесника; врши по потреби превоз здравствених радника за пружање услуга у стану болесника; превози медицинску документацију и осталу документацију у Службу заједничких послова из здравствених станица и обрнуто, односи материјал за лабораторијске налазе у надлежну здравствену установу; свакодневно одржавање чистоће и исправности возила, обавезно остављање возила у исправном стању и напуњеног горивом; у сарадњи са референтом за саобраћај у случају већих кварова на возилу предузима мере за што бржу оправку у надлежном сервису; води бригу о редовном сервисирању санитарског возила; води посебну књигу у коју уноси датуме прања кола, подмазивања, промене гума, уља, пређене километраже, утрошка горива и бонова за гориво; по пријему путног налога и извршене вожње уписује податке; непосредно сарађује са референтом за саобраћај и придржава се плана и програма (распореда вожњи и радног времена) које сачини референт за саобраћај; сачињава недељни извештај о пређеној километражи.

Имајући у виду утврђено чињенично стање првостепени суд доноси правилну одлуку када одбија тужбени захтев да се поништи анекс уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности од ..... године којим је тужиоцу за обрачун и исплату плате утврђен коефицијент 8,98.

Чланом 2. тачка 13. алинеја 18. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама ("Службени гласник РС", бр. 44/01 ... 91/2010) за обрачун и исплату плате запослених у здравственој установи на пословима техничког одржавања, пословима припреме хране (кување), пословима на успостављању телефонских веза већег интензитета, *пословима санитарског транспорта болесника*, возача, дактилографије и слично (*III степен стручне спреме*) прописан је коефицијент 8,98.

У конкретном случају тужилац има трећи степен стручне спреме образовног профила: возач теретног возила и обавља послове радног места возача санитарског возила, што одговара пословима санитарског транспорта болесника из наведене уредбе, тако да му је за обрачун и исплату плате правилно одређен коефицијент од 8,98.

Поништај спорног анекса тужилац захтева јер сматра да му је за обрачун плате требало одредити коефицијент 13,57.

Такав захтев је неоснован јер се наведени коефицијент према члану 2. тачка 13. алинеја 12. примењује за обрачун и исплату плата запослених са *четвртим степеном стручне спреме* које обављају послове здравствене неге хоспитализованих болесника у интензивној нези, операционој сали, хемотерапији, онкологији, психијатрији, послове хитног пријема болесника, неодложне помоћи у кући, хитне медицинске помоћи, специјализоване послове зубне технике на изради зубних помагала, кућног лечења, рендген кабинета, лабораторијских анализа, *послове санитарског транспорта уз*

пружање хитне медицинске помоћи и руковање инсталисаним системима у возилу и специјалне послове у галенској лабораторији.

Да би неко лице обављало послове санитарског транспорта уз пружање хитне медицинске помоћи и руковање инсталисаним системима у возилу, неопходно је да има четврти степен здравствене струке. Тужилац је како је утврђено по образовању возач моторног возила са трећим степеном стручне спреме и у опису његових послова није, нити може бити пружање медицинске помоћи, с обзиром на стручну спрему коју поседује.

Чланом 173. Закона о здравственој заштити прописана је забрана обављања здравствене делатности од стране лица која се у смислу тог закона не сматрају здравственим радницима и здравственим сарадницима. Ко се сматра здравственим радником, односно сарадником прописано је чланом 165. наведеног закона: лица која имају завршен медицински, стоматолошки, односно фармацеутски факултет, као и лица са завршеном другом школом здравствене струке, а која непосредно као професију обављају здравствену делатност у здравственим установама или приватној пракси (здравствени радници); лице са средњом, вишом, односно високом стручном спремом које обавља послове здравствене заштите у здравственој установи, односно приватној пракси (здравствени сарадник), с тим да за вршење здравствене заштите здравствени радници, односно здравствени сарадници морају за одређене послове имати и одговарајућу специјализацију, односно ужу специјализацију.

Из изнетих разлога, применом члана 375. ЗПП-а, одлучено ја као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Снежана Кеџман
За т.о.